

ת"פ (ירושלים) 27393-10-19 - מדינת ישראל ע"י ענף תביעות מחוז ירושלים נ' גבריאל פילו

ת"פ (ירושלים) 27393-10-19 - מדינת ישראל ע"י ענף תביעות מחוז ירושלים נ' גבריאל פילו
ת"פ (ירושלים) 27393-10-19
מדינת ישראל ע"י ענף תביעות מחוז ירושלים

נגד

גבריאל פילו

ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי

בית משפט השלום בירושלים

[11.11.2024]

כבוד השופט ארנון איתן

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו מיום 10.5.2020, בכתב האישום ובכתב אישום נוסף שצורף -ת"פ. 48269-08-18.
2. כתב האישום המקורי מייחס לנאשם 5 עבירות שלהתפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין (חמש עבירות), הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בתיק שצורף כתב האישום מייחס לנאשם שתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. על פי הנטען באישום הראשון, בין התאריכים 9.10.19 בשעה 16:30 ל-10.10.19 בשעה 2:50 לערך, ברחוב הXXXXביישוב XXXX, התפרץ הנאשם לדירתו של א.א. (להלן: "המתלונן") בכך שפתח את דלת הבית שהייתה סגורה, אך לא נעולה, בכוונה לבצע גניבה או פשע. הנאשם גנב מהדירה את הרכוש כמתואר להלן: ארנק שהכיל שלושה כרטיסי אשראי, תעודת זהות, שעון יד, משקפיים, טאבלט מסוג לנובו, חולצה ומכנס אותם לבש, ופרטי אוכל שונים.
- בשל כך הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה, ובעבירת הגניבה.
4. על פי הנטען באישום השני בין התאריכים 9.10.19 בשעה 16:30 ל-10.10.19 בשעה 2:50 לערך ברחוב הXXXXבהר, ביישוב XXXX, התפרץ הנאשם לדירתו של מר ש.ס. (להלן: "המתלונן 2") בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק. הנאשם גנב מן הדירה את הרכוש המתואר להלן: פנקס שיקים, כסף זר, הארד דיסק למחשב בצבע כתום, ושני פמוטי חנוכייה.
- בשל כך הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה, ובעבירת הגניבה.

5. על פי הנטען באישום השלישי בתאריך 9.10.19 בשעה 9:30 לערך, בXXXX ביישוב XXXX, התפרץ הנאשם להוסטל לנערות עם צרכים מיוחדים (להלן: "ההוסטל") בכך שפרץ את חלון תריס הממ"ד, הזיז את חלון הממ"ד ונכנס להוסטל. לאחר כניסתו להוסטל הנאשם נעל את דלת הכניסה מבפנים. באותו המועד גנב הנאשם מן ההוסטל תרופות פסיכיאטריות מסוג קלונקס ולוריוואן, ומזומן בסך 300 ₪. כמו כן, הנאשם גרם לאי סדר בהוסטל ונגע בחפצים אישיים של החוסות בו. הוא אף הניח תחתונים על מיטת אחת החוסות, ועיין בתיק רפואי של אחת מהן. במועד המתואר לעיל, הגיעה הגב' ת.מ (המתלוננת 3) שהינה אחראית על ההוסטל וניסתה להיכנס אליו. משלא הצליחה החלה לצעוק לחוסות, ואז הנאשם פתח את הדלת ויצא מהמקום כאשר הוא מוסר למתלוננת 3, כי הוא קשור לאחת החוסות במקום.
- בשל כך הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה, ובעבירת הגניבה.
6. על פי הנטען באישום הרביעי, בין התאריכים 8.10.19 בשעה 20:00 ל- 9.10.19 בשעה 00:30 לערך, ברחוב שטיינברג ביישוב XXXX הסיג גבול הנאשם לדירתה של הגב' ז.ע. (להלן: "המתלוננת 4") בכך שדחף את חלון ההזזה של סלון ביתה כדי להפחיד, להקניט או להעליב אותה. הנאשם שהה בדירה, התקלח, התגלח, אכל ושתה קפה. בשל כך הורשע הנאשם בעבירת הסגת גבול לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.
7. על פי הנטען באישום החמישי, בתאריך 8.10.19 בשעה 17:00 לערך, ברחוב XXXX בהר ביישוב XXXX, התפרץ הנאשם לדירתו של מר מ.ב. (להלן: "המתלונן") בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק, בכוונה לבצע גניבה או פשע. במועד המתואר לעיל גנב הנאשם מן הדירה כרטיסי אשראי, מזומן בסך 250 דולר, ומזומן בסך 800 ₪. כאשר המתלונן הגיע לדירה וניסה לפתוח את הדלת, הנאשם יצא מהבית והחל ללכת ברחוב תוך שהוא אומר למתלונן, כי הוא שכר את הדירה מבעלת הבית, ועזב את המקום.
- בשל כך הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה, ובעבירת הגניבה.
8. על פי הנטען באישום השישי, בתאריך 9.10.19 בשעה 22:30 לערך, ברחוב שטנברג ביישוב XXXX, התפרץ הנאשם לדירתה של גב' ש.ב. (להלן: "מתלוננת 5") בכך שדחף את חלון דירתה ונכנס לדירה. מיד לאחר שנכנס לדירה הנאשם עלה לקומה העליונה בזמן שהמתלוננת 5 וילדתה הקטנה שכבו במיטה. המתלוננת 5 ראתה את הנאשם שאמר לה "מה קורה?" "מה שלומך?", וזו ענתה לו "מי אתה ומה מעשיך פה?" והנאשם השיב לה כי הוא "חבר של ירון והכל בסדר". לאחר תשובת הנאשם החלה המתלוננת 5 לצרוח לבעלה שיגיע לחדר, ובזמן זה הנאשם הכניס לתוך תיק שהכין מבעוד מועד את כל הרכוש הגנוב המתואר להלן: גביע כסף, שתי מלחיות מכסף, קופסאות סיגריות, מזומן בסך 600 ₪, מזומן בסך 500 דולר, ופנקס שיקים.
- לאחר ביצוע המעשים תמונות של הנאשם הופצו בקבוצת וואטס-אפ קהילתית ביישוב XXXX.
- בתאריך 10.10.19 בשעה 2:45 לערך, נראה הנאשם על ידי א.י. (להלן: "מתלונן 2") כשהוא אווז בתיק וחובש כובע. משפנה המתלונן לנאשם ושאל לפשר מעשיו, החל הנאשם לברוח בריצה. המתלונן וחבריו דלקו אחריו והנאשם שלף מספרים, החזיק אותם בידו והחל לעשות תנועות דקירה ושיסוף כלפי המתלונן 2. לאחר מכן, הוא וחבריו השתלטו על הנאשם והזעיקו משטרה.
- בשל כך הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה, בעבירת הגניבה, ובעבירת האיומים.
9. ביום 10.5.20 צירף הנאשם ת"פ 48269-08-19 בו הורשע בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

10. ע"פ המתואר בעובדות כתב האישום הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג שהתגרשו ביום 27.12.17. בתאריך 19.3.18 בשעה 17:22 לערך התקשר הנאשם מטלפון ציבורי בכלא הדרים ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה. בהמשך ובאותן נסיבות בתאריך 19.3.18 בשעה 18:07 התקשר הנאשם שוב אל המתלוננת מטלפון ציבורי בכלא הדרים ואיים עליה פעם נוספת. תסקיר שרות המבחן
11. תסקיר שירות המבחן מציין, כי הנאשם מוכר מאבחוניה קודמים שנערכו בעניינו במהלך השנים 2014-2017, וכן, מהליך מעצר בתיק המקור.
12. הנאשם כבן 49 שנים גרוש בשנית. מנישואיו השניים הינו אב לשלושה ילדים בגילאי 7-12, המתגוררים עם אמם בירושלים, תלמידי ישיבה. הנאשם משתייך לזרם חסידות "ברסלב-שובו בנים." מאז שחרורו ממעצר היה עצור בתנאי פקא"ל, התגורר בבית הוריו ביבנה, והיה בפיקוחם, וכיום חזר לגור בירושלים בדירה שאביו שכר לו.
13. לאחר גירושיו הראשונים הנאשם החל לאמץ אורח חיים חרדי ובגיל 32 נישא בשנית למתלוננת בתיק המצורף, כאשר מנישואין אלו נולדו שלושת ילדיהם. בשנת 2017 התגרש מהמתלוננת לאור רצונה של האישה לסיים את הקשר הזוגי בשל התמכרותו לסמים והתנהלותו הבלתי יציבה. כיום מתמודד הנאשם עם חובות בגין קריסת החברה אשר הקים בעבר להתקנת מערכות כיבוי אש, לדבריו, לאחר שנעצר במהלך שנת 2014 בגין מעורבותו בעבירות אלימות כלפי המתלוננת בתיק המצורף, התקשה לנהל את עסקו ונקלע לחובות. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מסמך המעיד על הימצאותו בהליך הסדר חובותיו.
14. הנאשם מסר, כי לאורך השנים טופל על ידי פסיכיאטרים ובעברו, אשפוז אחד בהסכמה.
15. בהתייחסותו לעבירות הקודמות שביצע מסר הנאשם, כי הרקע להן נעוץ במצבו הנפשי המעורער באותן שנים, אי-טיפול תרופתי באופן קבוע, והשימוש האינטנסיבי בסמים. הנאשם ציין, כי גורמים אלו הביאו אותו להתנהלות אלימה כלפי המתלוננת וזאת גם לאור ניסיונותיה להרחיק ממנו את ילדיהם המשותפים. מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם אינו תופס עצמו כבעל דפוסי התנהגות אלימים ומשליך את התנהלותו האלימה על מצבו הנפשי הבלתי יציב והתמכרותו לסמים.
16. בהתייחסותו לעבירות נשוא הדיון מסר הנאשם, כי הגורמים למעשיו הם סירובה של גרושתו להפגיש בינו לבין ילדיו, מצבו הנפשי המעורער, והתמכרותו לסמים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי טרם ביצע העבירות הוא השתמש בסם מסוג אקסטזי, אשר לטענתו השפיע על תפיסת המציאות שלו. כמו כן הוא תיאר מחשבות רדיפה, הזיות, שמיעת קולות, וניסיון לשנות זהותו על ידי הסרת חזותו החרדית. עוד הוא מסר כי העבירות בוצעו בהשפעת הסם והוא לא היה מודע לחומרת מעשיו והשלכותיהם.
17. מתסקיר המבחן עולה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם נושא באחריות למעשיו, אך יחד עם זאת צוין כי הוא משליך אותם על מצבו הנפשי והתמכרותו כשניכר, כי במצבי משבר הוא מתקשה לגלות תובנה למצבו הנפשי ולהשפעות האפשריות של שימוש בסמים על מצבו.
18. לצד האמור צוין בתסקיר, כי הנאשם הביע בושה ואכזבה מהתנהגותו המתוארת בעבירות נשוא הדיון. כמו כן עלה כי הנאשם הביע אמפתיה כלפי המתלוננים והבין את הנזק שהסב להם, ותיאר את רצונו להתנצל ולשאת בענישה שתכלול רכיב פיצוי לנפגעי העבירות.

19. באשר לעבירות בתיק המצורף עולה מהתסקיר כי גם כאן ציין הנאשם שהעבירות בוצעו בשל מצבו הנפשי המעורער, בצירוף השימוש האינטנסיבי בסמים באותה העת. ההתרשמות של שירות המבחן הינה כי הנאשם צמצם מחומרת העבירות, השליך ביצוען על מצבו הנפשי והתמכרותו לסמים, וכן, על התנהגותה של המתלוננת. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הצליח לגלות אמפתיה מסוימת לפגיעתו במתלוננת, כשכיום לדבריו, הקשר הינו קונקרטי בלבד ומתקיים באמצעות גורם שלישי, בעלה הנוכחי של המתלוננת. התרשמות שירות המבחן הינה כי כיום הנאשם אינו כועס, מקנא או רוחש טינה כלפי המתלוננת.
20. בהתייחסותו לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים מסר הנאשם כי לאורך השנים העמיק השימוש לכדי התמכרות ותלות, וכי בעת ביצוע העבירות הסמים היוו עבורו אמצעי הקלה להתמודדות עם מצבו. עוד צוין מפי הנאשם כי השימוש בסמים הוביל לשיבוש בתפקודו ולתנודות קיצוניות במצבו הנפשי, ומסר כי מאז מעצרו האחרון הפסיק לחלוטין להשתמש בסמים. יצוין, כי בפעם הראשונה שנדרש לעשות זאת, הנאשם מסר בדיקת שתן לאיתור שרידי סמים ונמצא נקי משימוש בסמי רחוב, אך נמצאו שרידי סמים מסוג בנזודיאזפינים. הנאשם מסר כי הוא נוטל תרופות להפחתת חרדה בהמלצת רופא פסיכיאטר, והדבר עשוי להסביר את ממצאי הבדיקה, אך לא הוצג מרשם בפני שירות המבחן. לאחר מכן, על אף שהופנה למסור בדיקות שתן לאיתור סמים במשרדים בירושלים, סמוך למקום מגוריו, הנאשם לא הגיע ולא הודיע כי יעדר.
21. מדו"ח פסיכיאטרי מיום 28.10.19 עולה, כי בבדיקות פסיכיאטריות במהלך ההסתכלות לא התרשמו מקיומו של מצב פסיכוטי פעיל, אך בבדיקות ובמחלקה בלטו סימנים של הפרעת אישיות אנטי-סוציאלית, עם התנהגות מניפולטיבית ותוקפנית, סף תסכול נמוך, זלזול בזכויות ורגשות של אחרים.
22. ממידע שהתקבל ממרפאת שב"ס עולה, כי הנאשם נבדק פעמיים בבדיקה פסיכיאטרית מאחר והתלונן על עודף השפעה תרופתית, ובבדיקה השנייה נערך שינוי במינון התרופות ונקבע לו המשך מעקב.
23. מדוח פסיכיאטרי נוסף מיום 8.6.20 שהתקבל מגורמי הטיפול במרפאה לבריאות הנפש ביבנה עולה, כי במהלך הבדיקה לא הייתה עדות להפרעה פסיכו-אפקטיבית אך עולה כי הנאשם סובל מגלישות פסיכוטיות על רקע שימוש בסמים, הפרעת דיכאון, הפרעת אישיות ועוד. צוין גם כי הנאשם היה בשני ביקורים בלבד במרפאה זו.
24. נוכח טעמים אלו, המליץ שירות המבחן על שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית בתחום התחלואה הכפולה. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן הבנה ומוטיבציה להשתלב בטיפול התואם את צרכיו. יחד עם זאת, נוכח הדרישה של גורמי הטיפול להפסיק חלק מהטיפול התרופתי התורם להפחתת חרדה ולייצב מצבו הנפשי, ומאחר ולטענתו יש פער בינו לבין מטופלים אחרים במסגרת זו, ולאור העובדה כי המסגרת אינה דתית באופייה הוא סירב להשתלב בטיפול המוצע. לאור האמור, הציע שירות המבחן לנאשם להשתלב במסגרת טיפולית חלופית שאיננה אינטנסיבית כקהילה טיפולית, והנאשם הביע נכונותו אך שירות המבחן התרשם כי הוא מצוי במצוקה ומתקשה לקבל החלטה חד משמעית. לבסוף הנאשם נענה להמלצות שירות המבחן ופנה לגורמים טיפוליים בעצמו, אך מהתסקיר שנערך ביום 18.2.21 עולה כי הנאשם חזר להתגורר בירושלים וטרם החל טיפול כלשהו כפי שקבע, ואף לא הגיע למסור בדיקות שתן מעקביות. כמו כן, הנאשם לא נענה לניסיונות שירות המבחן ליצור עמו קשר ולא יזם תקשורת. גם אביו ציין, כי הקשר עמו רופף בעת הנוכחית וכולל בעיקר שיחות טלפוניות. עוד עולה מן התסקיר כי שירות המבחן התרשם כי אביו של הנאשם חש תחושת מיצוי ועייפות בשל הצורך לפקח עליו, כמו גם מהימשכות ההליך המשפטי הנוכחי, שביקש לסיימו בכל ענישה אשר תומלץ על ידי שירות המבחן.

25. שירות המבחן שוחח גם עם גרושתו השנייה של הנאשם וזו ציינה כי במשך החודשים האחרונים התקשורת עם הנאשם הייתה חיובית, והוא היה מגיע אחת לחודש לפגוש את ילדיהם סמוך לביתה, בהשגחתה מרחוק. יחד עם זאת מסרה כי במהלך השבוע שקדם לכתיבת התסקיר הוא לא הגיע לפגישה ולא הודיע מראש כי יעדר. בהמשך מסרה כי הנאשם יצר עמה קשר וכי מהתרשמותה הוא ככל הנראה חזר לשימוש בסמים מאחר והשיחה עמו הייתה בעלת קווים פרנואידיים ולא מחוברים למציאות. המתלוננת גם ציינה כי בשל מצבו הנוכחי ומשחזר להתגורר בירושלים היא חוששת לשלומה ולשלום הילדים.

26. שירות המבחן העריך כי חלה נסיגה במסוגלותו של הנאשם להתנהלות והתמודדות מותאמת, וביכולתו לעמוד ברישות הקשר עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול בהתאם לנזקקותו. מדברי הנאשם עצמו עולה כי הוא מתנהל בגפו, ללא המפקחים שמונו לו, כך שהוא מפר את תנאי המעצר שנקבעו לו. כתוצאה מכך שירות המבחן אינו רואה יעילות בהמשך מעורבות שירותיו בעניינו של הנאשם, ובהיעדר שילוב הנאשם במסגרת טיפולית ייעודית לתחלואה כפולה, בהיעדר אינדיקציה ברורה באשר להתמדתו בטיפול הפסיכיאטרי והימנעותו משימוש בסמים, קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות.

27. גם לאחר שחודש הקשר בין הנאשם לשירות המבחן עולה כי הנאשם הפסיק להגיע למפגשים טיפוליים פרטיים אליהם פנה ביוזמתו, לא הגיע למסירת בדיקות שתן שנקבעו לו, ומשיחה שבוצעה מול גרושתו אף עלה כי חזר לאיים עליה ואף על ילדיו ובעלה הנוכחי עד שהוצא נגדו צו הרחקה מפניה ומפני ילדיהם למשך חצי שנה.

28. על אף שהנאשם ציין כי במהלך תקופת הדחייה הוא היה משולב בטיפול רגשי, טיפול זה אינו תואם את המלצת שירות המבחן. ואף לאחר ששירות המבחן הציע לו להשתלב במסגרת טיפולית נוספת, הדבר לא התרחש דה פקטו. 29. שירות המבחן העריך כי מצבו של הנאשם אינו יציב וכי הוא נמצא בסיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות. במצב דברים זה המלצת שירות המבחן הינה הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה, אשר תציב גבול ברור להמשך התנהלותו בעתיד, לצד ענישה מותנית, התחייבות להימנע מעבירות בעתיד, ופיצוי לנפגעי העבירות.

30. בנוסף לאמור לעיל, מעיון בהערכה פסיכיאטרית שנערכה ביום 23.6.24 בעניינו של הנאשם עולה כי הוא הובא למרכז הירושלמי לבריאות הנפש ביום 18.6.24 לאחר שסירב להזדהות והובא על ידי השוטרים לבדיקה במיון במוסד בבדיקה היה רושם להפרעה מסוימת בהלך החשיבה והוא אושפז בהסכמה במחלקה סגורה. מבדיקה חוזרת במוסד נקבע כי לא היה עדות למצב פסיכוטי פעיל, וכי הנאשם הציג תמונה של סימני הפרעת אישיות אנטי סוציאלית עם התנהגות מניפולטיבית. תמצית טיעוני הצדדים:

31. המאשימה התייחסה לשני כתבי האישום, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם: שלמות גופם וביטחונם של הפרט והציבור, ותחושת הביטחון האישי של המתלוננים. עוד ציינה המאשימה כי עבירות הרכוש משבשות ופוגעות בשגרת חייהם של האנשים, גוזלות את רכושם, פוגעות בפרנסתם, ואף גורמות לנזקים מצטברים לציבור ופוגעות בערך המוגן שקניינו של הפרט. לאור האמור ביקשה המאשימה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אישום כדלקמן: ביחס לאישומים 1, 2 ו-5 ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 12 חודשים ל-24 חודשים לכל אישום. ביחס לאישום 3 מתחם ענישה שנע בין 15 חודשים ל-30 חודשים. ביחס לאישום 4 מתחם ענישה שנע בין 4 חודשים ל-18 חודשים. ביחס לאישום 6 מתחם ענישה שנע בין 18 חודשים ל-30 חודשים.

ביחס לעבירות האיומים מתחם ענישה שנע בין 6 חודשים ל-18 חודשים.

הוסף, כי ביחס להתפרצות "רגילה" נהוג להטיל בין 12 ל-36 חודשים. המאשימה ציינה, כי בית המשפט העליון עמד על חומרת ההשלכות הנובעות מעבירת התפרצות לדירת מגורים כפי שצוין בע"פ 7453/08 ופסיקה נוספת אליה הפנתה. ביחס לעבירות האיומים הפנתה להחלטות שניתנו במסגרת רע"פ 4935/17 וע"פ 11022-09-21.

32. המאשימה הוסיפה, כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות איומים כנגד בת זוגו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והפנתה לתוכנו של התסקיר ממנו עלה כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה, נטל באופן חלקי בלבד אחריות על מעשיו, וקשייו הנפשיים הוחמרו לאחר צריכת סמים.

עוד הפנתה המאשימה לתסקיר המשלים שהוגש באפריל 2021 בו שירות המבחן התרשם מחוסר יציבות של הנאשם להתמיד בקשר של שירותי הרווחה ושירות המבחן ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. המאשימה ציינה, כי מתסקיר זה אשר מסכם את הערכתם מיום 18.2.21 עולה כי יש נסיגה בתפקודו של הנאשם, ובשל כך שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה אשר תציב גבולות ברורים לצד ענישה נלווית, התחייבות ופיצוי לנפגעי העבירה.

33. נוכח כל האמור ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, התחייבות, קנס כספי, ופיצוי למתלוננים בשני כתבי האישום. בכתב האישום המקורי לעדי תביעה 1,4,5,6,9,11, ובכתב האישום הנוסף לעדת תביעה 1.

34. ההגנה ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לכלל האישומים בין 18 עד 36 חודשי מאסר, וזאת, מאחר ומדובר בצבר אירועים זהים באופיים שבוצעו בסמיכות זמנים, במשך 24 שעות, ולעיתים אף זה אחר זה ובאופן מידי. לטענת ההגנה, כלל העבירות לא בוצעו בתחום, הדברים שנגנבו הם ברובם לא יקרי ערך, ולכן מאחר ואין תחום ואין ביצוע בצוותא, ומאחר והנזק שנגרם הוא מצומצם יחסית, המתחם אותו מבקשת ההגנה הינו ראוי ויש לאמצו.

ההגנה ציינה גם, כי הנאשם היה עצור כ-6 חודשים ולאחר מכן היה נתון במעצר בתנאי איזוק משך כ-6 חודשים נוספים, ותקופה ממושכת בתנאים מגבילים כאלה ואחרים. לטענת ההגנה מעיון במרשם הפלילי של הנאשם עולה, כי הרקע לביצוע כל העבירות הקודמות שלו הם נישואיו שעלו על שרטון, בין היתר בשל חזרתו של הנאשם בתשובה. עוד הוסיפה הגנה, כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה שנוצרה כתוצאה מאירועים שחווה בעת שירותו הצבאי ביחידת "מגלן" שגרמו לו לפוסט טראומה ומעשים שביצע. ההגנה ציינה כי בפועל בחמש השנים האחרונות הנאשם לא עבר עבירה וביקשה מבית המשפט לקחת נתון זה בחשבון כאשר הוא שוקל את אלמנט ההרתעה, שחלק ממנו זה הינו ההגנה על שלום הציבור.

35. לעניין עבירות האיומים ציינה הגנה, כי המתחם הוא בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר ובמקרה הנידון ביקשה למקם את הנאשם בתחתית של כל מתחם ולהטיל עליו 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, פיצוי לנפגעי העבירה לפי הנזק שנגרם לכל אחד מהם ומאסר מותנה. ההגנה הדגישה גם בפני בית המשפט את חלוף הזמן הרב מהעבירות.

36. הנאשם טען בפני, כי מצבו הבריאותי אינו שפיר וכי הוא אינו מעוניין ללכת למקומות בהם יקבל זריקות, או תרופות פסיכיאטריות ולכן הוא עושה מציג עצמו באופן אחר בפני הפסיכיאטר שבדק אותו. הנאשם ציין כי הוא גר אצל אביו, מקבל קצבת ביטוח לאומי ואשתו מקבלת מחצית ממנה. לדבריו, בבית הסוהר טוב לו באופן מסוים- הוא נמצא בתא משותף עם "צעירים בעייתיים", כך לדבריו, אותם הוא דואג לחזק, אך הם גם מסוכנים לו. הנאשם הביע רצון להתחיל בחיים חדשים בין היתר, כדי שגרושתו תאפשר לו לראות את ילדיו, אותם לא ראה משך כשלוש שנים.

מתחם העונש ההולם:

37. בעת קביעת העונש יש לדון תחילה בשאלה האם העבירות בהן הורשע הנאשם נפרדות, או שמא היוו אירוע עברייני אחד (סעיף 40 יג לחוק העונשין). בפסיקה נדונה בהרחבה סוגיית ריבוי העבירות. בפסק דינו של כב' השופט סולברג בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.15) נקבע, כי עבירות שלהן קשר ענייני הדוק, ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד. עוד הועלו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק, ובהם, בין היתר, ניתן לבחון: האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה ועוד.
38. במקרה דנן, המדובר במספר אירועים שבוצעו במועדים סמוכים מאוד - בין התאריכים 8.10.2019-9.10.2019, באותה שכונה, כאשר הרקע העברייני לביצוען הינו זהה, והן נעשו בלא תכנון מוקדם, ועל כן ניתן לראות בכלל המקרים אירוע עברייני אחד, ובהתאם לקבוע מתחם אחד, אשר נותן ביטוי לצבר העבירות שבכל אישום. מבין כלל האישומים בולט לחומרה אישום שש במסגרתו נצפה הנאשם על ידי אחד מתושבי השכונה, וכשנשאל לפשר מעשיו החל נמלט, כאשר בשלב מסוים שלף מספרים, החזיקם בידו ואיים על המתלונן בתנועות דקירה ושיסוף, עד אשר המתלונן ואחרים השתלטו עליו והזעיקו משטרה למקום. בנוסף יש להביא במסגרת זו, בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, גם את המפגש של הנאשם עם המתלוננת באישום השישי, וכן הנזק שנגרם למתלוננים כפי האמור בכתב האישום.
39. הערך החברתי המוגן שנפגע בעקבות מעשיו של הנאשם בכתבי-האישום הנדונים, נוגע בקניינו של הפרט, פרטיותו, תחושת הביטחון האישי של הפרט בביתו, ושלווה נפשו.
40. לעניין פסיקה נהגת ראו לדוגמה: ע"פ 39070-02-13 צרלי בן ברוך נ' מדינת ישראל (6.3.13) אושר גזר דינו של בימ"ש השלום בעניינם של נאשמים שהודו בעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה, בשעה שהדיירת שהתה במקום. נקבע שמתחם הענישה במקרה זה נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. על אחד הנאשמים שאינו בעל עבר פלילי נגזרו 9 חודשי מאסר ועל שותפו, בעל עבר פלילי, נגזרו 15 חודשי מאסר; בעפ"ג (מחוזי חי') 44863-08-16 מדינת ישראל נ' נידל מלאק (15.09.16) נגזרו על נאשם בנסיבות של התפרצות לבית מגורים 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, זאת על אף שיקום מרשים שעבר. ערעור על פסה"ד נדחה; בת"פ 2211/00 מדינת ישראל נ' דלאח חסן (3.7.03) נקבע שאין לאפשר צו לשל"צ בלבד בגין עבירת סיוע להתפרצות ועל כן נגזרו על הנאשם 3 חודשים מאסר שהומרו בעבודות שירות וכן מע"ת.
41. בהתאמה ניתן לראות, כי גם במקרים בהם עבירת ההתפרצות לא הסתיימה בהצלחה, והנאשמים כשלו מלבצע את זממם, או לחלופין הרכוש שנגנב הושב לבעליו, עדיין הוטלו על הנאשמים גזרי דין למשך מספר חודשים ועד ל-20 חודשי מאסר. ראו לדוגמה: רע"פ 2966/13 נעמנה נ' מד"י (5.5.13); רע"פ 9339/17 דוד מאיר אוהיון נ' מדינת ישראל (25.12.17); עפ"ג 28478-04-13 מדינת ישראל נ' בוחניק (לא פורסם); ת"פ 5003-08 מדנ"י נ' טארק טוויל ואח' (14.1.13); ת"פ 1311-02-14 מדינת ישראל נ' אליהו אסרף (9.2.15); מדינת ישראל נ' מנשה ליאור שרבף (29.4.13); ת"פ 78-09-13 מדינת ישראל נ' סאהר חמידה (11.3.14).
42. בנסיבות התיק דנן, אין טעמים אשר יצדיקו סטייה ממתחם הענישה, לקולא או לחומרה.
43. סבורני, כי את מתחם העונש ההולם ביחס לתיק המקור, נסיבותיו וצבר העבירות שבו, יש לקבוע החל מ-24 חודשים ועד 48 חודשים לצד ענישה נלווית, וביחס לתיק שצורף החל ממאסר קצר (שניתן לבצעו בעבודות שירות) ועד 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

44. בבחינת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 49 גרוש זו פעם שנייה, אב לשלושה ילדים. הנאשם הודה בתיק המקור וצירף תיק נוסף עליהם נטל אחריות.
45. לחובת הנאשם רישום פלילי אשר אינו כולל עבירות רכוש, אך כולל עבירות אלימות ואיומים מהשנים 2014 ו-2018. הנאשם ריצה שתי תקופות מאסר למשך 4.5 חודשים ולמשך 6 חודשים.
46. כפי שצוין לעיל, שירות המבחן העריך בחודש דצמבר 2021 כי מצבו של הנאשם אינו יציב, וכי הוא נמצא בסיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות. במצב דברים זה המלצתם הייתה להטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. אוסיף בהקשר זה, כי אף שניתנה לנאשם הזדמנות להשתלב בהליכי טיפול, לנאשם לא היו כוחות לכך, ומאז חודש פברואר 2022 ניתק משך תקופה ארוכה קשר עם מסגרות חייו, ואף עם ההליך הפלילי עד שהוצא נגדו צו מעצר בחודש ינואר 2024, ובחלוף כחצי שנה אותר ונעצר.
47. מעיון בהערכה פסיכיאטרית שנערכה ביום 23.6.24 בעניינו של הנאשם עולה כי הוא הובא למרכז הירושלמי לבריאות הנפש ביום 18.6.24 לאחר שסירב להזדהות והובא על ידי השוטרים לבדיקה במיון במוסד. בבדיקה היה רושם להפרעה מסוימת בהלך החשיבה והוא אושפז בהסכמה במחלקה סגורה. מבדיקה חוזרת במוסד נקבע כי לא היה עדות למצב פסיכוי פועל, וכי הנאשם הציג תמונה של סימני הפרעת אישיות אנטי סוציאלית עם התנהגות מניפולטיבית.
48. בנוסף יש לקחת במסגרת שיקולי הענישה את חלוף הזמן, לא בהיבט פרק הזמן שחלף מעת ביצוע של העבירות, שכן נתון זה רובץ לפתחו של הנאשם, אלא ביחס לכך שמשך תקופה ארוכה מאוד לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.
49. בסיכומי של דבר, ובאיוון בין כלל השיקולים שפורטו לעיל סברתי, כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של כל מתחם, ולחפוף חלקית ביניהם, כך שיוטלו עליו העונשים הבאים:
- א. מאסר למשך 28 חודשים בניכוי ימי המעצר.
- ב. מאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, או איומים.
- ד. תשלום פיצוי לע"ת 1 בסך 1500 ₪, לע"ת 6 בסך 2500 ₪, לע"ת 11 בסך 2000 ₪, לע"ת 1 בתיק שצורף בסך 1200 ₪. כל תשלומי הפיצוי ייעשו עד ליום 1.5.2025.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 052-35592000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
- המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.
- ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועיד חזותי).